

SVENSK BRANDKÄRTIDNING

FACKORGAN FÖR SVERIGES BRANDKÄRER

N:o 2.

GÖTEBORG.
Joh. Olssons Eitr. Boktr.
1912.

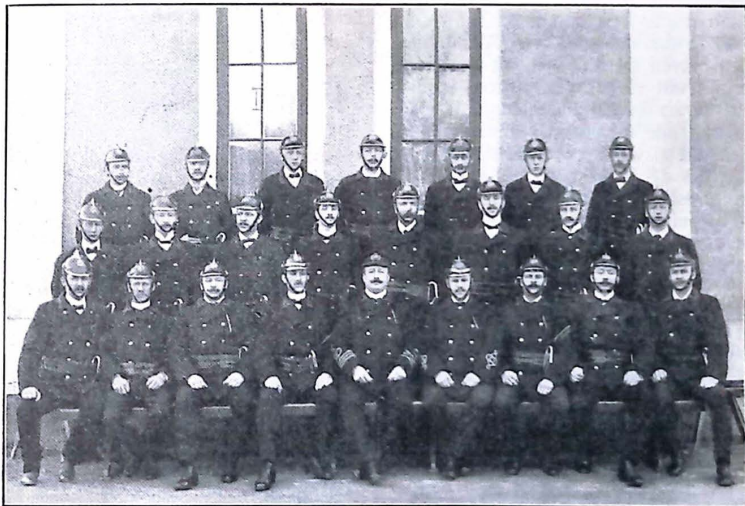
Feb. 1913

Äges af:
Svenska
Brandmänna-Förbundet.
Utkommer en gång i mån.

Redaktör och utgivare:
Öfverbrandmästare
ERIK BLOMGREN,
Göteborg. Tel. 10125 & 71

Prenumerationspris:
Kr. 2: 75 för år. Lösn. 25 öre.
Annonsspriser:
I texten 1 kr., å andra platser 70
öre pr cm. och spalt

Söderhamns brandkår.

Grupp af Söderhamns brandkår.

Söderhamns brandkårs (elitkår) personal består af: 1 brandchef, 1 v. brandchef, 1 maskinistsergeant, 2 maskinister, 1 brandförman, 14 ordinarie och 4 extra brandmän.

Maskinistsergeanten och maskinisterna äro stationerade; den öfriga personalen bor ute i

staden och har larmklockor uppsatta i hemmen och å arbetsplatserna.

Kårens brandredskap består af: 1 Ljusne ångspruta n:o 3, 1 Ludwigsbergs ångspruta n:o 9, 1 mek. steger (Mariestads modell), samt 2 brandpostkärror med 300 mtr slang och nödig

attiralj å hvarje. Till Ljusneångsprutan finnes särskilda slangkåror med 76 m. m. grofva slangar och ögonblickskopplingar. A de öfriga slangarna, som äro 63. m m., äro anbrakta Idealkopplingar.

Å stationen finnes tvenne hästar till brandkårens förfogande.

Belönade brandmän.

Vid stadsfullmäktiges i Gbg sammanträde d. 6 dennes förekom ett ärende, som tilldrog sig en särskild uppmärksamhet, nämligen förslaget om beviljande af ett extra anslag åt tvänne extra brandkarlar Gottfrid Waldemar Grönvall och Anders Olsson Krafve. Som vi förut omtalat, hade hr Almstrand i motion hemställt om en gratifikation åt de båda brandkarlarna med 600 kr. åt hvar såsom belöning för väl fylldt värf.

I det varmhjärtade anförande, hvarmed motionären vid sammanträdet motiverade sitt förslag, framhöll han, att de båda männen under hela 30 år vid sidan af sin dagliga gärning tjänstgjort som nattvakter vid Göteborgs brandkår och under hela denna tid skött sin tjänst på ett hedrande sätt. Hr Almstrand räknade dem äfven till förtjänst, att de båda på mönstergillt sätt sörgt för sina stora familjer och hvardera uppfostrat åtta barn till hederliga och dugande medlemmar af samhället. Det vore en akt af klokhet och rättfärdighet, att staden åt dessa båda äldrige trojänare beviljade den föreslagna gratifikationen som en samhällelig belöning.

Någon pension äro de nämligen i olikhet med de ordinarie brandkarlarna icke berättigade till.

Det märkliga inträffade, att stadsfullmäktige, sedan hr Mellgren talat mot och hr Kjellberg för motionen, utan votering — mot drätselkammarens afstyrkande — biföll densamma.

Jonsreds Fabrikers

Aktiebolag

GÖTEBORG

rekommenderar sina tillverkningar af sprutslangar af prima kvalitet.

Omorganisation af Linköpings brandkår.

I Linköping har för någon tid sedan till-satts en komité att utreda frågan om polis- och brandkårens omorganisation. Denna komité har nyligen framlagt förslag i ämnet till stadsfullmäktige.

Kommiterade anser, att Karlstadssystemets dagar nu böra vara räknade i Linköping och att skilsmässa mellan stadens polis-brandkår måste äga rum. Enligt komitéens förslag skulle efter företagen förändring den årliga kostnads-summan för brandväsendet stiga till 38,748 kr. och för polisväsendet till 28,590 kr.

Sammanlagda kostnaden för brand- och polisväsendet skulle efter omorganisationen kräfva årligen 67,338 kr. mot nuvarande kostnaderna för det förenade brand- och polisväsendet till 28,590. Enligt dessa beräkningar skulle omorganisation af brand- och polisväsendet således medföra en ökad årlig utdebitering på de skattskyldige i staden af 8,348 kr.

Vidare har komitén uppgjort förslag till ny brandstations byggande, hvilket förslag remitterats till drätselkammaren för yttrande.

Från Lysekils brandkår.

Kåren ingick i slutet af 1912, till Lysekils stadsfullmäktige med begäran om 50 kronors löneförhöjning pr man och år, men fick denna begäran afslagen. Dock beslutade fullmäktige, att vid eldsvådor, reparation och arbeten med brandmaterialen utbetalas en ersättning af 50 öre för hvarje påbörjad timma. Det vanns sålunda något. — Lönen för Lysekils brandmän är f. n. kr. 100: —, samt efter 3 år kr. 125: — och efter 6 år kr. 150: — pr år.

Den 5 jan. var kåren af stadens brandchef, disponent E. Löfberg, inbjuden i dennes hem till ett samkväm. Innan man gjorde upp-brott höll brandchefen ett tal, i hvilket han berörde Lysekils brandväsens utveckling under det gångna året. Bl. a., sade han, har ett större parti slang inköpts samt hela slangförrådet försetts med »Idealkopplingar». Vidare har en större utryckningsvagn förskaffats, hvarjämte brandtelegrafens utvidgats och förbättrats. Elektriska lampor ha inkopplats vid brandskåpen samt trycket från vattenledningen, genom fullbordandet af bassängen vid Rotemyren, betydligt förbättrats. Han manade också kårens medlemmar att alltfjämt i framtiden som hit-

tills iakttaga värdighet i sitt uppförande, såväl i som utom tjänsten. Å brandmännens vägnar svarade John E. Sterner, som framhöll, att chefen af brandkåren gjort sig mycket uppskattad och värderad samt bad, att det goda förhållandet mellan chef och kår skulle alltid förbli orubbadt. Kåren utbrakte därpå till sist ett kraftigt besvarat lefve för sin chef.

Vid Lysekils brandkårsförenings möte den 21 jan. behandlades väckt förslag om att föreningen skulle utgå ur Sv. Brandmannaförbundet. Frågan afslogs emellertid i det närmaste enhälligt. Vid mötet beslöts att välja en komité att utarbete förslag till motioner vid nästa kongress, och valda blefvo: A. J. Nordmark och A. Antonsson.

En "25-åring".

Brandmästare Karl Fredrik Sandberg.

Brandmästaren vid Västerås brandkår, Karl Fredrik Sandberg, kunde den 9 dennes fira sitt 25-årsjubileum såsom brandkårsman. Brandmästare Sandberg antogs nämligen den 9 febr. 1888 till brandsoldat vid Stockholms brandkår, där han befordrades till brandkorpral och kvarstod i 9 år. Den 1 febr. 1897 anställdes han såsom brandkorpral och brandmästare vid den kombinerade brand- och poliskåren i Västerås. Då det s. k. Karlstadssystemet 1905 därstädes sloopades, och stadens brandväsen kom under egen administration, erhöll han den brandmästarebefattning, som han ännu med den vunna erfarenhetens säkra lung plikt-

troget och samvetsgrannt sköter till stort gagn för det samhälle, han är satt att tjäna och skydda.

Brandmästare Sandberg har också tillvunnit sig såväl brandstyrelsens och sitt befäls fulla och välförtjänta förtroende som öfriga kårmedlemmars aktning och vänskap. Städernas Allmänna Brandstodsbolag har äfven belönat honom med sin förtjänstmedalj i silfver.

Med anledning af brandmästare Sandbergs 25-årsdag som brandkårsman, hade Västerås Brandkårs Kamratförening anordnat en fästlighet å en lokal i närheten af brandstationen, till hvilken brandmästare Sandberg, brandstyrelsens ledamöter, jämte stadens brandchef och vice brandchef inbjudits.

Brandchefen framförde till jubileraren sina och brandkårens lyckönskningar till de uppnådda 25 åren i brandväsendets tjänst, därvid omnämmande det stora förtroende och den aktning Västerås brandkår hyser för sin brandmästare, på grund af hans stora duglighet och pliktrohet, hans korrekta uppträdande mot öfver- som underordnade, samt hans goda, humana och rättvisa bemötande mot alla, som stå under hans befäl. Derefter öfverlämnades till honom en genom subskription åstadkommen gåfva bestående af en prydlig med blommer fylld jardinier med följande inskription: »Till Brandmästaren K. F. Sandberg på 25-årsjubileumsdagen den 9/2 1913. Från befäl och manskap vid Västerås brandkår».

Härefter höll brandstyrelsens ordförande, major P. Thersmeden, ett i varma ordalag hållet anförande till jubileraren och öfverlämnade samtidigt till honom en penninggåfva såsom ett tack för långvarigt, pliktroget, nitiskt och redbart arbete i samhällets tjänst.

Ordföranden i brandkårens kamratförening föredrog därefter några af honom författade hyllningsversar, hvarefter brandkorpral G. Th. Medin framförde sitt och kamraternas tack till brandmästaren för de år de haft nöjet stå under hans befäl. Sedan ett med fyrfaldigt hurra åtföljt lefve utbrakts för brandmästare Sandberg, afslöts högtidligheten.

Vaclite.

Sedan ett antal år tillbaka har det i marknaden funnits ett preparat med ofvanstående benämning, afsedt att till belysning ersätta fotogen och andra lysoljor. Vaclite är en paraffinartad produkt eller biprodukt, som uppstår vid oljetillverkningen hos Vacuum Oil

Companys i Nordamerika fabriker och som, innan det släppes ut i marknaden, undergått en särskild, omsorgsfull rening och behandling. I färdigt tillstånd utgör Vaclite ett till utseendet om soda eller alun påminnande ämne af låg smältpunkt, brinner i och för sig icke förr än det i uppsmält tillstånd kommit i förbindelse med veken. Vaclite har en lyskraft, hvilken, jämförd med lågan från ett vanligt stearinljus, är två till tre gånger starkare vid ett förbruk af lysmateriel, som under samma förhållanden är 22—30 % drygare, det är explosionsfritt samt lätt hanterligt.

Vaclite kan erhållas från Vacuum Oil Companys kontor i Stockholm, Göteborg och Malmö, hvilka leverera speciellt för Vaclite konstruerade lampor och lyktor, dock kan hvilken lampa eller lykta som helst ändras så, att Vaclite kan begagnas som brännämne.

(Skånska Brkfs T.)

Från S:t Petersburgs brandkår.

I några nummer af »Brandluren» för 1912 finnes under signaturen »G. W.» införd en berättelse om den internationella brandkårs-kongressen i S:t Petersburg förra året, hvori artikelförfattaren bland annat lämnar en redogörelse öfver brandkårsförhållandena därstädes, hvilken vi här nedan tillåta oss att återgifva.

»Vid besök i S:t Petersburg låg det i sakens natur, att man minstone i hufvuddrag skulle taga notis om stadens brandväsende samt aflägga besök å några brandstationer.

Brandstyrkan består af 1,071 man, däraf 1 brandchef (brandmajor) och 20 officerare (brandmästare). Styrkan är fördelad på 20 brandstationer. Hästarnas antal 411. — Bland viktigare redskap, som kåren disponerar öfver, kunna nämnas 3 eldsläckningsbåtar, 19 ångsprutor, 17 mekaniska stegar och c. 20,000 meter slang. Vattenledningstrycket är mera skralt, och i många gator äro rördimensionerna klena, hvarigenom man vid större eldsvådor får tillgripa utvägen att jämväl forsla vatten till brandplatsen med tunnor. Denna omständighet förklarar förekomsten af ett så stort antal hästar vid stadens brandkår. De allmänna gatubrandposternas antal är 3,323, af hvilka halftva antalet d. v. s. 1,660 st. äro placerade å så klena rör som 63 m/m diameter (45 st./76 m/m (370 st.) och 100 m/m

(1,245 st.). Brandposterna äro underjordiska. Genom att brandpostläsen äro placerade direkt på rörsträngarna och sakna stigrör, får brandkåren lof att använda ända till 2,5 meter långa ständrör, hvilket naturligtvis i många åseenden är högst opraktiskt.

Brandstationerna äro sinsemellan förbundna med brandtelegraf, och elektriska brandskap för alarmering af brandkåren finnas utplacerade i staden. Brandtelegrafen är dels af Siemens & Halskes, dels af Gamwells (amerikanskt) system. Vid förfrågan gaf man det amerikanska systemet företräde samt påstod, att detsamma i alla åseenden fungerat utmärkt.

Vid S:t Petersburgs brandkår har man ej ännu infört automobilier. De stränga och snörika vintrarna samt den delvis skrala gatubeläggningen utgöra väl orsaker till, att man i detta åseende hyser betänkligheter. Den förefintliga redskapen gör intryck af att vara mycket durabel. Hvad man särskildt fäster sig vid är tyngden och de stora dimensionerna på den rullande materielen. Men då man åker med trespann (troika) och fyrspann (4 hästar i bredd), så måste man naturligtvis komma fram. Och med god fart går det vid färd till brandplatsen. I spetsen en hundra meter före brandredskapen rider en signalist, som med höga rop varnar allmänheten, och den, som ej hinner undan i tid, får finna sig i att blifva öfverkörd. En stor del af brandkårens redskap tillverkas på dess egen verkstad belägen vid Penkovska gatan. Verkstaden sysselsätter 43 arbetare under en verkmästares ledning. Arbetarne äro ej brandsoldater utan engagerade på extra stat.

Bland stationer, som besöktes, kunna nämnas: Samkovaja, Wasiljeffskaja och Gavanskaja. Samkovaja är en ny station, belägen i centrum af staden. Besättningen utgöres af en brandmästare, en underbrandmästare, och 50 man. Hästarnas antal är 15. Stationen är byggd i tvänne våningar med redskapshall, stall m. m. i nedre våningen samt logement i öfre våningen. Redskapshallen kommunicerar medelst glidstänger med manskapets logement. Den rymliga rektangulära redskapshallen, som med kortsidan vettar mot gatan, är försedd med tvänne utkörsportar. Utryckningen sker med fyra redskap, hvilka äro uppställda två och två efter hvarandra framför utkörsportarna. Selarna äro upphängda i taket framför respektive redskap, och hästarne stå i spiltor bakom hallen.

Utryckningen från stationen sker med gasspruta (4-spann) mekanisk stege (2-spann) redskaps- & manskapsvagn (troika) samt ångspruta (2-spann eller troika). Å denna station liksom å alla öfriga stationer förefanns dess-

utom en 4-hjulig ambulansvagn för två hästar. — All förefintlig redskap var durabel samt i propert skick, slangmaterialet utgjordes uteslutande af gummerad slang. Vid gifven larmsignal ruckte stationen ut på en minut, hvilket är ett godt resultat, då både trespann och fyrspann förekomma. Hästarna voro utmärkt vackra. Jag vet mig hittills vid ingen brandkår hafva sett så charmanta djur. Som en egenhet kan nämnas, att de flesta hästar vid S:t Petersburgs brandkår äro hingstar.

Wasiljeffskaja är en äldre brandstation hvarest stall och redskapshall ej kommunicera direkt med hvarandra. Uttryckningen å denna station tager därför två minuter i anspråk. Det Gamwellska telegrafsystemet är införd å stationen. Stationens numerär är 51 man förutom brandmästaren och underbrandmästaren; hästarnes antal 23. Uttryckning sker med samma slags redskap som på den föregående stationen. Den enda skillnaden är, att i stället för gasspruta förekommer en kemisk eldsläckningmaskin (system Evreka) af firman Lists konstruktion, som specielt egnar sig för släckning af eldfarliga oljor. — Uti ett reservlidor förvarades diverse vattentunnor på hjul m. m., afsedda att tjänstgöra som reservredskap vid större elsvådor.

Gavanskaja. Stationen är af nyare datum samt belägen i utkanten af S:t Petersburg. Grönskande ängar och byggnader af trä vittna om landsbyggdets närhet. Brandstyrkan utgöres af en brandmästare jämte adjoint och 37 man, hästarnes antal är 13. Redskapshallen är försedd med fyra utkörsportar, stallet placeradt i omedelbar förbindelse med hallen. De ofvan hallen belägna logementen stå medelst glidstänger i förbindelse med hallen. Uttryckning sker på samma sätt och med likadana redskap som å Samkovaja station. — Äfven här voro hästarna utmärkta, samtliga hingstar, minimihöjd 164,5 cm.

Här hade man särskildt lagt an på att arrangera det trefligt för manskapet. I samtliga logement voro golfvn belagda med ekparkett, och manskapets sängar hade resår-madrasser, hvilka enligt uppgift tillverkats af dem själfva. S:t Petersburgs brandkår disponerar öfver egen läkare, som tre gånger i veckan har mottagning å denna station. En del af brandstationen var därför apterad till lasarett med mottagningsrum, operationsrum samt sjukrum med fyra sängplatser.

Som tidigare i denna berättelse antydts förefinnes i Petersburg en s. k. brandmästarskola, belägen vid Ligoikagatan n:r 151, som upprätthålles dels med statsmedel, dels med bidrag från olika städer i Ryssland. Skolan är ett internat, och kursen är två-årig. Skolan är

sammanbyggd med en brandstation af samma typ och utrustning som Gavanskaja, och i redskapshallen finnas särskilda vagnar, med hvilka internerna få rycka ut till eldsvåda. En sal i skolan var apterad till museum, och här var man i tillfälle att få se en hel mängd intressanta föremål, sprutor som helt och hållet voro tillverkade af trä, brandkrokur af sådana dimensioner, att en man ej förmådde lyfta dem m. m.

Åskådnings- och undervisningsmaterialen i skolan är mycket bra och instruktiv, verkstadsrum finnas, uti hvilka eleverna meddelas undervisning i slöjd, smide, höfbeslag m. m.

Vid besöket å skolan arrangerades en uppvisning i eldsläckning och lifräddning med den härstädes förlagda afdelningen af brandkåren. För ändamålet hade eldsvådan arrangerats uti tredje våningen af ett stighus, och det gälde att släcka elden samt rädda personer från den ofvan belägna fjärde våningen. Angreppet på elden skedde med gasspruta, till hvars slangledning sedermera kopplades en slang från ängsprutan, lifräddningen försiggick med hakstege samt block och lina. Det hela aflopp utan skäl till anmärkning.

Å S:t Petersburgs äldsta brandstation, den Narvska, aflades äfven ett besök. Stationen är bemannad och utrustad ungefär på samma sätt som den Wasiljeffska, logementen tränga, redskapsrummen små och obekväma. — Stationen firade år 1911 sitt hundra-års jubileum. Chef å stationen är kapten Trebesoff, som är brandmajorens, öfverste Litvinoffs, adjoint.

S:t Petersburgs brandkår rekryteras uteslutande med uttjänt militär. Aflöningen är är låg, för det gifta manskapet är det mycket illa sörjdt, det gifta och ogifva manskapet åtnjuter tjänstledighet hvar tionde dag.

G. W.

1:ste brandlöjtnant G. A. M. Gyllenhammar 40 år.

Den 12 dennes fyllde 1:ste brandlöjtnanten i Stockholm, C. A. M. Gyllenhammar, 40 år och blef med anledning häraf föremål för hyllning från brandmanskapets sida. Redan tidigt på morgonen uppvaktades han af brandförmännen Hj. Cederholm och Gustaf Thomeé, som å kårens vägnar överlämnade en med blommor fylld silfverurna med inskription. Bland telegram, som under dagen anlände, var äfven ett från Brandkårens Idrottsklubb, hvars ordförande han är. Brandlöjtnant Gyllenhammar är inom brandkåren mycket afhållen och värderad.

Från brandkårernas verksamhet under år 1912.

Västerås. Brandkåren har under år 1912 varit alarmerad 19 gånger, däraf för eldsvåda och eldsvådettillbud 11 gånger, för soteld 3, för trängrök 1, genom kontakt 1 gång samt inspektion 3 gånger.

För släckning af eldsvåda har en gång 3 slangledning från brandpost använts, tre gånger har 1 slangledning från brandpost erfordrats.

Ångsprutan har under året kommit till användning 1 gång med 2 ledningar från densamma, med en tid af $3\frac{1}{2}$ tim.

I öfriga fall har elden släckts med pyttsspruta. Sammanlagda slanglängden som använts utgör 456 mtr.

Hela släckningstiden har tagit en tid af 7 timmar och 20 minuter.

Malmö. Brandkårens sammanlagda utryckningar under år 1912 har varit 1,776 gånger fördelat enligt följande: Utryckningar till eldsvådor 69 gånger, falskt alarm, af okynne 1 gång samt af oförstånd 4 gånger. Utryckning med sjukvagn Nr 1 90, dito med sjukvagn No 2 735 gånger, dessutom har sjukvagn Nr 2 uttryckt 28 gånger utan ersättning för obemedlade. Polisvagnen har uttryckt 812 samt djurtränportvagnen 37 gånger.

Halmstad. Brandkåren har under år 1912 varit alarmerad 31 gånger, däraf för eldsvåda eller tillbud 17, soteld 8, trängrök 3, genom missvisning af brandtelegrafen 2, falskt alarm af illvilliga eller okynne 1 gång.

Af eldsvådorna har ingen varit af någon större betydelse.

Under året har brandtelegrafen af kårens personal flyttats från vaktrummet till ett närgränsande rum, centralapparaten ommonterats, så att det första brandsköp på hvarje slinga får 1 till nummer i stället för nummer 4, som förut varit fallet.

Desutom har centralapparaten försetts med relä, som vid alarm — äfven fel å linierna — automatiskt inkopplar belysningen samt igångsätter den elektriska motorn, hvilken drager induktorn. Genom denna anordning går inget ögonblick förloardt vid alarm. Skulle motorn blifva felaktig — som ännu ej inträffat — drages induktorn med vef på vanligt sätt.

Såväl motorn som relä är tillverkad vid kåren.

Redskapsvagnen — Billmans modell — har ommonterats till person- och redskapsvagn, motsvarande alla nutida fordringar; och där alla utryckningspersedlar, för såväl befäl som manekap äro placerade på vagnen.

Östersund. Brandkåren har under år 1912 varit alarmerad 24 gånger, däraf för eldsvåda 6, för soteld 16 och kontakt 2 gånger.

Stockholm. Kåren alarmerades under förra året 283 gånger. Medelsiffran för antalet utryckningar pr år är eljest 240. År 1888 har förut stått som rekordår med 268 utryckningar. Af de 283 utryckningarna 1912 voro 17 föranledda af falskt alarm, 62 af soteld och de återstående af riktiga eldsvådor, däribland icke mindre än 18 som rubriceras som stora eldsvådor, d. v. s. att två eller flera slangledningar måste utläggas. Under sina utryckningar körde brandkåren en sammanlagd sträcka af 82 svenska mil, d. v. s. ungefär så långt som Stockholm—Göteborg—Stockholm. Flodsprutorna hade däremot en ganska lindrig säsong. De nöjde sig med att företaga hvardera en tur för eldsläckning.

Äfven ambulansvagnarna ha att räkna 1912 som ett rekordår, i det att de då utkallades i det allra närmaste 1,100 gånger.

Under det förlutna året fick brandkåren en ny verksamhetsgren lagd till sina förutvarande: redskapsvagnen för olycksfall. Vid 18 olika tillfällen kallades brandkåren för räddningsarbetet efter olycksfall, t. ex. vid det bekanta betonghvalfraset, då det gällde att få fram en lefvande begravnen arbetare, vid olika tillfällen, då hästar ramlat ned i gropar o. s. v.

Falun. Brandkåren har under år 1912 varit alarmerad 27 gånger, däraf för eldsvåda eller eldsvådettillbud 13 gånger, för soteld 13 gånger och falskt alarm 1 gång.

Af eldsvådorna hafva två varit af mera betydande omfattning, nämligen eldsvådan å d. s. k. Elsborgs slott den 22 januari samt branden å Näs-lunds snickerifabrik d. 10 maj då inalles åtta slangledningar — däraf två från ångspruta — en sammanlagd längd af 770 meter, kommo till användning.

Fem utaf eldsvådorna ha varit af den betydelse utaf slangledning från brandpost behöfts för dess dämpande. Öfriga ha däremot kunnat släckas med assuransspruta.

Den vid eldsvådorna under året använda sammanlagda slanglängden utgör 1,820 meter.

Eskestuna. Under 1912 utryckte brandkåren 18 gånger däraf för eldsvåda 12 gånger, soteld 4 gånger, kontakt 1 gång och på grund af förmodad eld 1 gång.

I af eldsvådorna har kraft 4 ledningar från brandpost	3	»	»	2	»	»	»
»	»	»	»	1	»	»	»

öfriga hafva släckts med pyttssprutor eller hinkar. Sammanlagda slanglängden som användts under året utgör 2,400 meter.

Henrikssons prisbelönta Benzinmotorsprutor

försäljas genom

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSAFFÄREN

E. BERGSTRÖM & Co. STOCKHOLM K.

Telegramadress: "Ideal".

Rikstelefon 2258.

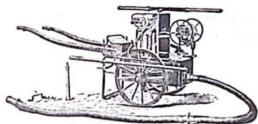
Svenska Brandsläckningsapparaterna RAPID & PUMP-RAPID

försäljas genom

HUGO KNOCHENHAUER, Stockholm.

Telegramadress: Knochenhauer.

Rikstelefon Ö. 320.

HENRIKSSONS prisbelönta Handkraftsprutor

försäljas genom

Herr. Järn- & Redskapshandlare
samt i parti från fabriken.

Telegraf-adr.:
Sprutbolaget

A.-B. S. HENRIKSSONS Sprutfabrik,
och Mekaniska Verkstad. STOCKHOLM SÖ.

Rikstelef.
6053.

Anmärkningsvärda eldsvådor.

Göteborg.

Hotande eldsvåda i benzinhus. Den 29 Jan. kl. 11,58 alarmerades brandkåren per telefon, enär eld utbrutit i Lundby skönfärgeri & kemiska tvättanstalt.

Den byggnad, i hvilken elden uppkommit, utgör anstaltens sjulfva tvättinrättning, är delad i tvenne afdelningar, en för benzintvättning och en för vanlig tvättning samt uppförd af tegelsten med rappade väggar och glastak. Benzinafdelningen är 6½ m. lång och 6 m. bred samt inrymmer 4 stora benzintvättmaskiner, hvilka under pågående tvättning fyllas med c:a 150 liter benzin och drivas med ångkraft samt en med handkraft drifven mindre endast för sköljning använd maskin. Dessutom finnes en större tvättbänk med marmorskifva,

Vägg om vägg med detta benzintvättus, men afskildt genom en omkring 15 cm. tjock mur af tegel, ligger ett af plåt uppfördt och med snektak försedt skjul, i hvilket tvättanstalten förvarar sitt upplag af benzin uti 4 cisterner. I den ena af dessa, hvilken rymmer 1,000 liter, påtappas den inköpta rena benzinen och ledes från denna i galvanicerade järnrör genom den bakom liggande skil-

jeväggen in i benzintvättuset, där tappning direkt eller indirekt kan ske till de ofvannämnda längs väggarna uppställda benzintvättmaskinerna.

Sedan bezinen för tvättning blifvit använd, ledes den från maskinerna genom å golfvet liggande rör åter genom skiljeväggen ned i en i benzinhuset under markens yta befintlig cistern, rymmande 1,700 liter, hvarifrån den tryckes upp i en i samma hus befintlig destillationsapparat, hvilken rymmer 350 liter. Från denna föres den renad till den fjärde omkr. 400 liter rymmande cisternen och nu såsom fullgod och ren benzin blandas med den i denna befintliga benzinen. På så sätt användes benzinen åter och åter till dess den så småningom afdunstar och måste ersättas med ny.

Å den först omnämnda cisternen finnes anordnad en med explosionssäker ventil försedd hufvudkran, med hvilken benzinen tillförsel till rörledningarna kan afstängas.

Vid eldsubrottet voro endast tvenne maskiner i verksamhet, den ena för den hufvudsakliga tvättningen, den andra för sköljningen samt hade varit i gång som vanligt c:a 20 å 30 minuter.

Beträffande eldens uppkomst torde det vara sannolikast, att de tvättkläder, som nedlagts i tvätttrummen under bearbetningen i maskinen blifvit laddade med gnidnings- eller rifelektricitet samt att vid upptagandet i den vid tillfället befintliga torra luften en elektrisk gnista uppkommit och

försaksakt antändningen, ty den i tvätthuset ensam varande tvätterskan påstår, att, då hon stannat maskinen, öppnat locket å densamma och höll på med att upptaga de i maskinen inlagda kläderna för att vrida ur dem, dessa känts så besynnerliga samt krasat mellan händerna och att benzinen omedelbart därefter fattat eld. Från den antända benzinen spred sig lågorna hastigt inom tvätthuset och antände andra i och för benzintvätten aftappade partier benzin, så att det vid brandkårens framkomst brann i all till öfver 400 liter uppgående benzin i tvätthuset och förvaringsrummet var så starkt hotadt, att elden genom någon bristfällighet i skiljeväggen äfven lyckades tränga dit, innan tillräckligt antal slangledningar hunnit läggas ut. Denna stora fara afvärjdes dock dessbättre nästan ögonblickligen.

På grund af föreskriften, att dörrarna till tvätthuset skola under pågående arbete därstädes vara öppna, förhindrades explosion.

Dessutom var det en lycka, att anstaltens maskinist för tillfället höll på med upptappning af af benzin i förvaringsrummet från destillationsapparaten till cisternen för den rena benzinen och var sålunda vid underrättelsen om elden genast till hands att afstånga förut omnämnda hufvudkran samt öppna ångkranen i den för vanlig tvättning afsedda afdelningen, hvarigenom ånga strömmade in i benzin-tvätthuset.

Med 5 slangledningar, 4 från brandpost och 1 från ångspruta måste brandkårens släckningsarbete koncentreras på att hålla vägarne till förvaringsrummet, de i detsamma med sammanlagdt c:a 1,300 liter fyllda cisternerna samt de i tvätthuset ännu orörda maskinerna kalla och på så sätt förhindra en ödesdiger explosion.

Efter 3 timmars arbete fortfor det ännu att brinna i den på golfvet utrunna och i maskinerna kvarvarande benzinen, men var då benzinen kraft så pass bruten, att det var möjligt att gå in i tvättrummet och med kraften från alla fem slangledningarne slutligen kväva lågorna.

Anläggningen, som utfördes år 1902, innan Lundy var införlifvad med Göteborgs stad och som af dåvarande besiktningsmän blef godkänd, besiktigades af undertecknad i mars förlidet år, enär anstalten då bytte ägare och sedan ett par detaljsaker föreskrifvets, äfven godkändes, fastän med synnerligen stor tvekan, särskildt på grund af att förvaringsrummet för anstaltens benzinförråd icke låg fullt afskildt från den lokal, där benzinen handhafdes så öppet och i så pass stora mängder som därstädes. Såsom anordningarna voro, ansåg jag det innebära en synnerligen stor fara, men för att inte lägga hinder i vägen för verksamhetens fortgång, tillstyrkte jag bifall till den nye ägarens ansökan.

Ägaren är nu ålagd att snarast möjligt skilja byggnaderna åt och utföra anläggningen efter Mar-

tini-Hüneke-systemet eller efter något annat emot eldfara lika betryggade system.

Den ifrågavarande tvätterskan blef bränd i ansiktet så att hon måste i sjuktransportvagn föras till sjukhuset.

G. E.—dt.

(Ur tidskrift för Brandväsendet).

Härnösand.

Brandkåren i Härnösand alarmerades den 30 Dec. kl. 5,48 em. till Vestinska badhuset på kanaludden, hvaräst eld utbrutit i 2:dra vån. Huset var af trä i två våningar. Nedra våningen inrymde badinrättningen och var af timmer och 2:dra våningen inrymde bostadslägenheter och var uppförd af bräder med fyllning af sågspån, löf och papper. Trossbottarna voro till största delen fyllda med pappersaffall. Således ett hus som ej kan sägas vara sådeles brandsäkert.

Vid brandkårens ankomst brann det rätt friskt i 2:dra våningen och släckningen blef ej synnerligen lätt, då närmaste brandpost låg 300 meter från eldstället. Från denna brandpost utlades emellertid en slangledning samt två ledningar från ångsprutan. Med dessa ledningar blef elden efter ca 2 $\frac{1}{2}$ timmar släckt, men återstod då ej mycket af huset. Ett vedskjul med större upplag af ved lyckades man rädda. Eftersläckning och vakhållning pågick till kl. 5 fm. på Nyårsdagen.

Troligen hade elden uppkommit genom någon bristfällighet i ångpannerökgången.

Stockholm.

Vid 9-tiden på kvällen den 7 dennes alarmerades Johannes och Kungsholmens stationer till Karlsviks gamla gjuteri på Kungsholmen, där elden kommit lös i öfversta våningen, tre trappor upp, i en af de två verkstadsbyggningarna därstädes.

Elden hade hastigt spridt sig i de oljiga väggarna och golfven, så att hela våningen stod i full låga då Kungsholmsvakten och Johannes stations första utryckning kommo till platsen, hvarför äfven Katrina station kallades. Dessutom fick från Johannes en ångspruta och en slangvagn gå ut. Efter ett par timmars hårdt arbete hvarvid sju ledningar, fem från brandposter och två från ångsprutan användes, var elden i det närmaste släckt och hufvudstyrkorna kunde återvända. Eftersläckningen pågick till frampå morgonen.

Under släckningsarbetet blefvo en brandförmän och en vattenledningsförmän brännskadade på händerna.

Eldsvådan är en af de allvarligare som på senare tiden förekommit i Stockholm.

Söderhamn.

Torsdagen den 6 febr. kl. 2,10 em. alarmerades Söderhamns brandkår från ett brandskåp i

östra stadsdelen. Då brandkåren anlände till brandstället, som befanns vara å Söderhamns Mek. Motorverkstad, slogo tjocka rökpelare ut genom tak och dörrar. Det gällde därför för brandkåren att på ett hastigt och effektivt sätt ingripa, i synnerhet som stor fara för eldens spridning till närgränsande hus var mycket öfverhängande. Det brinnande huset, som inrymde maskinrum, smedja och gjutugn, var uppfördt af trä och hopyggdt med ett boningshus också af trä och utan brandmur. Genast utlades 2 slangledningningar från brandpost och efter en timmes energiskt arbete hade brandkåren blifvit herre öfver elden, så att eftersläckningen kunde påbörjas, hvilken tog en tid af tre timmar. Orsaken till att eftersläckningen tog så lång tid berodde därpå, att maskinrummets tak och väggar voro beklädda med plåt, som måste bortbrytas. Äfven yttertakets måste delvis uppbrutas för att komma åt elden. Orsaken till eldens uppkomst antages vara att en behållare af röljja, hvarmed motorer drifves, exploderat.

Byggnaden, som förut varit uthus, var försäkrad i Städernas Allm. Brandstodsbolag för endast 1,400 kr. Maskiner, lager och inventarier voro försäkrade i Brandstodsbolaget Fenix för sammanlagt 21,000 kronor.

De lokala tidningarne utala sig berömande öfver brandkårens vackra och raska släckningsarbete.

Jönköping.

Torsdagen den 6 febr. anmälde en person å brandstationen, att eld utbrutit i Odéns snickerifabrik. Denna fabrik ligger nämligen endast ett fåtal mtr från brandstation. Brandkåren behöfde icke vid detta tillfälle göra sin vanliga utkörning, utan kunde redskapen direkt hämtas i redskapshallen. Brandkåren fann, att elden redan hade hunnit gripa omkring sig i hela nedre våningen och slogo lågorna redan ut genom trenne fönster. Då man visste, att denna fabrik var mycket eldfarlig och därtill, som nu var fallet, elden redan fått god fart, angjordes genast tre brandposter, så att fyra slangledningningar kunde dragas till elden. Äfvenså uttryckte en ångspruta, som angjordes med två slangledningningar, detta med tanke på att skydda stadens gasverk, som ligger på andra sidan mot nämnda fabrik, i händelse af eldens spridning, men behöfde icke användas. Efter två timmars energiskt arbete var eldsvådan släckt, men fortgick eftersläckningen till kl. 1 på natten, då därefter vakt utsattes tills på morgonen.

Att elden med så stor hastighet kunnat gripa omkring sig, då fabriken verkställare gått rondan 5 minuter före brandkårens tillkallande och då ingenting förmärkt, förklarar gifvetvis af den mängd ytterst brännbara materiel som finnes i en mekanisk snickerifabrik. Lycka var emellertid, att brandstationen låg så nära, att eldsläckningsarbetet genast kunde begynda.

Som en egendomlighet kan omnämnas, att eldsvådan inträffade på dagen ett år efter den rätt stora Munksjöbranden.

Fabriken, som är försäkrad i Städernas Allm. Brandstodsbolag och Allm. Brand, har fått det brunna reglerat med 5,800 kronor.

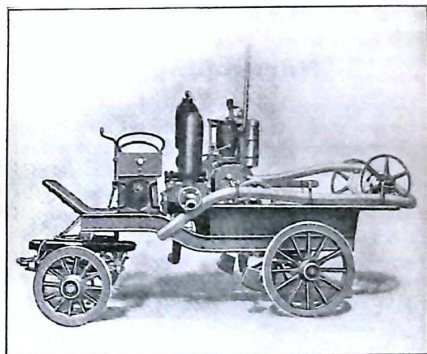
Eldens uppkomst är ej med visshet bestämd.

Helsingborg.

En större eldsvåda utbröt tidigt på morgonen den 9 februari vid Helsingborgs skeppsvarv, som ligger vid Södra Hamnen, Kl. 4 alarmerades brandkåren och vid dess framkomst stod maskinverkstaden och snickeriverkstaden i ljus låga. Båda dessa verkstäder nedbrunno till grunden med alla maskiner och inneliggande modeller.

Plåtslageriverkstaden, som var sammanbyggt med de båda andra verkstäderna, räddades liksom kontoret. På varfvet lågo flera ångare och en nybyggnad, men ingen af dem tog någon skada.

Den starka nordvästliga blåsten gjorde att man fruktade, att elden skulle sprida sig till en närbelägen kvarn och superfosfatfabriken m. fl. byggnader, men man lyckades hindra detta. Midt emot brandplatsen låg äfven stadens materialgård, som

Motorsprutan "MERIT"

== 5 hkr. ==

Lättskött och absolut tillförlitlig.

Driftkostnad ca 25 öre pr timma.

Uppfordrar 600 lit. vatten per minut med en 25 met. vägrät, 20 met. lodrät stråle.

C:a 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motorafdelningen.

Göteborg. Stockholm. 413 Malmö.

likaledes var hotad. För den skull bortförde man därifrån ett 40-tal hästar, som funnos där.

Vid 5-tiden på morgonen var elden begränsad.

Skeppsvarvet var försäkrat för 375,000 kr. i Skåne, Svea, Victoria och Skandia. Värdet af det brunna uppgår till omkring 250,000 kr.

Örebro.

Den 31 januari vid 2-tiden märkte en vaktmästare på Stora hotellet, att eldsvåda utbrutet i huset nr 17 Klostergatan i en obebodd lägenhet en trappa upp åt Magasinsgatan. Brandkåren alarmerades och folk, som bodde i våningen ofvanom samt i vindsvåningen väcktes. Flera personer måste, nästan bedöfvade af röken, bäras ut af brandsoldaterna. Lågorna slogo ut genom köksdörren till lägenheten, som är belägen öfver portgången, och trappuppgången och våningarna ofvan fylldes af tjock rök, som gjorde räddningsarbetet besvärligt. Men hjälp af två slangledningningar blef brandkåren snart herre öfver elden, som hade fattat i kökets alla väggar, bränt väggarna i trappuppgången åt gården, i tambur och serveringsrum invid och kolat väggarna i rummet innanför. På dagen hade vattenledningen, som frusit, uppåtats, då golfvet uppbrutits och lödlampa använts. Möjligt är, att denna antant något brännbart i eller under golfvet, som legat och pyrt och elden sedermera på natten uppblottat.

Norrköping.

Lördagen den 1 dennes vid 4-tiden på morgonen alarmerades brandkåren i Norrköping och utryckte till Henrik Asklunds fabrik (f. d. Schubertska fabriken) där en gammal magasinlänga af trä fattat eld med all sannolikhet till följd af själlantändning. Då brandkåren anlände stod byggnadens midtparti i lågor och elden spred sig hastigt i de i magasinlokalerna befintliga brännbara ämnen bestående till största delen af ull och schoddy samt affall från fabriken m. m. Brandkåren hade ett styft arbete med att släcka elden, och efter några timmar, sedan den antända längan från olika håll besprutats med vatten från ej mindre än 8 slangar, var elden begränsad. Fabrikskuset, som på sina ställen endast ligger ett par meter från magasinet, var starkt hotadt, men räddades. Brandkårens arbete var synnerligen vackert och endast magasinets midtparti är fullständigt nedbrunnet. Byggnaden är emellertid så illa medfaren att den icke går att iordningställa.

Skadan uppgår till flera tusen kronor. De brunna fastigheterna äro försäkrade i Städernas allmänna brandstodsbolag och brandförsäkringsbolaget Viktoria, och inventarierna i försäkringsbolaget Allmänna Brand och försäkringsbolaget Svea.

Ordet fritt.

De påstående och uttalanden, som göras uti insända artiklar under ofvanstående rubrik, få alltid stå för insändarens egen räkning.

Red.

Svenska brandmannaförbundets brandkonsulenter och Brandchefs- föreningens styrelse.

Sedan vi sist yttrade oss i denna fråga har en ganska lång tid förlutit, hvarunder vi på en hel del sätt försökt att af vederbörande få svar på frågan: »Hvilka af våra konsulenter sakna alla förutsättningar för dylik verksamhet?»

Vi hafva vänt oss till redaktören för »Gjallarhornet» men fått till svar, att då saken strängt taget icke berör försäkringsfrågan anser jag ej lämpligt, att vidare upptaga tidningens spalter härmed. Rätta platsen för diskussion i denna fråga torde nog vara brandkårstidskrifter eller eventuellt dagliga tidningar.

Följande den gifna anvisningen tillställdes »Tidskrift för Brandväsendet» samma uttalande som tillställts »Gjallarhornet» men ansåg dess redaktör att Brandchefs-föreningens styrelse vore närmast om att yttra sig i frågan.

Nämnda styrelse som fått del af uttalandet, har svarat, att det är den gamla styrelsen, som bör träda i svaromål.

Som den gamla styrelsen icke längre finnes till som sådan, ha vi vänt oss till en af dess ledamöter och fått till svar att namnen på de af våra konsulenter, som vederbörande påstått »sakna alla förutsättningar för dylik verksamhet» icke kunna offentliggöras.

På detta plan ligger alltså frågan nu. Styrelsens uttalande, som inte var afsett för annat än »ett arbete i det tysta» tycks nu ingen vilja stå för.

Det vore en hel del att tala om i detta sammanhang — en del jämförelser att göra o. s. v., men frågan är: Kan den gagna?

Kan det gagna brandväsendet som sådant, kan det gagna vårt förbund, eller kan det öfverhufvud taget gagna något?

Vårt förbund äsyftar att åstadkomma en gagnande samverkan, i alla en brandman berörande frågor — och detta böra vi sätta främst.

Vi hafva ingen ekonomisk vinst af vårt arbete, tvärt om, men trots detta skola vi icke förtröttnas.

Historien visar, att hvarje rörelse af något värde har haft att öfvervinna svårigheter, och

då skulle det »inte vara riktigt» om vår utgjorde något undantag.

Det anses dock bland män vara mindre fint att bygga sin framgång på andras fall. Däremot är det icke ovanligt att sådant praktiseras af personer med relativt små förutsättningar — detta är så naturligt och så bekvämt —.

Det omnämnda protokollet berör en fråga, som ligger djupare och har större räckvidd än den nu vidrörda, men vilja vi för denna gång helt förbigå densamma.

Våra sammanslutningar arbeta ju för samma mål: brandväsendets o. brandmannens utveckling.

Det synes oss därför — såsom vi fört framhållit — vara till endast gagn för det hela om ett verkligt samarbete kunde komma till stånd.

Brandväsendet är, på grund af säregna förhållanden, ett område, där yrkeskunskapen inom samma grad är mycket olika företrädd, och detta är mäst utprägladt inom brandchefsgraden.

Detta ligger i sakens natur, och bör inte af någon uppfattas som något förklenande, utan vilja vi därmed endast framhålla, att det hela skulle vinna på om en sammanslagning under en gemensam ledning kunde komma till stånd.

Föreningarne behöfde ju därför inte nämnvärdt ändras utan anordnas till ex. i likhet med »Sveriges Allmänna Sjöfartsförening.»

Jag kommer att på vårt nästa årsmöte upptaga frågan som egen motion för att få uttrönt vårt förbunds ställning till densamma.

Enligt min mening är det denna väg vi ha att gå och då kunna vi bäst gagna den sak vi älse.

För Svenska Brandmannaförbundet,
Klaes L. Carlsson.

Förbundsangelägenheter.

Som det nu närmar sig tiden för vårt förbunds- möte anmodas alla föreningar tillhörande förbundet att se igenom §§ 10 och 15 uti stadgarna.

En del föreningar ha alla sina papper klara, men det återstår ännu några, som i det ena eller andra stycket brista.

Som tyngdpunkten af vårt arbete måste förläggas till våra årsmöten, böra icke allenast ombuden, utan äfven hvarje förbundsmedlem anse det som sin plikt att i hvar sin mån bidra till att detta årsmöte blifver bättre och värdfullare än något föregående.

Hälast skulle jag se att endast sådana frågor komme före, som äro ägnade att bibringa förkofran inom vårt yrke — såsom föredrag af till brandsläckning hörande frågor m. m.

Tiden är ju mycket kort och därför få vi inte förstöra den med oviktiga debatter om något oväsentligt utan i allt ha blicken riktad på hvad som kan gagna.

Tiden för årsmötet har jag tänkt mig till den 28 —29 april med styrelsens möte dagen före — söndagen den 27.

Det hade varit önskvärdt om styrelsen kunnat sammanträda tidigare, men kassan tillåter det icke.

I förvisning om att en hvar gör sitt bästa och ägnar nödig tid för fullständig utredning af sina framlagda frågor, vågar jag föreslå, att det arbete och den uppoffring vi göra i någon mån skall vara till värde för det hela.

Ordföranden.

Malmö brandkårs kamratförening hade årssammanträde den 24 Januari, då val af styrelse för 1913 förrättades. Valda blefvo And. Tidholm, ordförande, J. E. Nilsson, kassör, V. Adler, sek., N. Hall, v. ordförande samt S. Jönsson, v. sekreterare. Till revisorer valdes J. Rosén, C. Jönsson och N. Gullstrand. Suppleanter blefvo O. Ekberg, O. Sandberg och E. Carlsson. Korresponderande sekreterare blef N. Hall. Medlemsantalet är för närvarande 28, men väntas betydlig tillökning den närmaste tiden.

Västerås brandkårs kamratförening höll söndagen den 9 dennes sitt 4:de årsmöte. Årsmötet fick denna gång en mera högtidlig prägel än vanligt på grund af den hyllning, som därvid ägnades kårens aktade och uppburne brandmästare med anledning af hans 25-årsdag som brandkårsman.

Till styrelse valdes K. G. Johansson, ordförande, A. H. Staberg, v. ordförande, K. A. Löfstrand, sekreterare, O. Thorgren, kassör samt K. E. Pettersson, v. sekreterare. Till revisorer valdes K. F. Sandberg och A. Andersson och till tidningskorrespondenter ordföranden och C. L. Rask.

Föreningen fick vid årsmötet af brandchefen emottaga en välbehöflig kontant förstärkning i sin kassa, hvarför den till brandchefen Herr C. G. Sjöqvist bered att få frambara sitt hjärtliga tack.

Söderhams brandkårs kamratförening har vid sitt årsmöte den 4 februari valt följande styrelse: Hj. Forsberg, ordförande, O. Thunborg, v. ordförande, E. Eriksson, sekreterare, A. Jonsson, v. sekreterare, J. Pannier, kassör. Till suppleanter valdes C. Nordin, A. Hedström och J. Persson.

Till revisorer ha valts: W. Olsson och E. Frycklund och till revisorssuppleanter Hj. Borg och L. Andersson.

Sekreterarens adress är: Stufvaregat. 14, Söderhamn.

Södertelje brandkårs kamratförening hade sitt årssammanträde den 14 februari, då till styrelse valdes: H. Andersson, ordförande, R. Lindgren, v. ordförande, A. Karlén, sekreterare och B. Strömvall, kassör. Till korrespondent för tidningen valdes H. Andersson. Kamratföreningen räknar nu 14 medlemmar.

Östersunds brandkårs kamratförening har för år 1913 valt följande styrelse:

Till ordförande I. P. Stanley, v. ordförande och kassör O. Eriksson, sekreterare A. R. Berg, suppleant A. Andersson och till revisorer O. Berg och A. R. Magnusson.

ALLMÄNNA BRANDREDSKÄPSAFFÄREN Stockholm
E. Bergström & Co.
Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Gelta 1901. Statsdiplom Berlin 1901.

**Specialaffär för
Brandmateriel.**

Härnösands brandmannaförening hade den 9 dennes sitt årsmöte. Till styrelse för innevarande år valdes: Gustaf Hollsten, ordförande, Herman Nordin, sekreterare, Hans Ostlundh, kassör, E. V. Akerström och K. O. Frost. Till korresponderande sekr., valdes Ostlundh.

Att representera föreningen vid Svenska Brandmannaförbundets årsmöte i Jönköping valdes brandmästarren J. M. Göhle med Nordin som ersättare.

Lyskils brandkårsförening har valt till styrelse för 1913 F. A. Blomkvist, ordf., John E. Sterner, sekr., och Carl Christiansson, kassör, med A. Antonsson och Carl Svensson som suppleanter. Revisorer blefvo A. J. Nordmark o. Carl Ljunggren med Olof Olsson som suppleant.

De brandkärsmän, som i tid vilja förskaffa sig rum under Svenska Brandmannaförbundets blifvande årsmöte i Jönköping, torde amåla detta till brand-distr.-korpral J. F. Sandgren därstädes, hvilken godhetsfullt lofvat ombestyra saken.

Stockholms Brandkärs Kamratförening har till sekreterare för innevarande år omvalt brandkarlen Thure Lager, adr.: Johannes Brandstation.

Notiser.

Inrikes.

Den gemensamma brandkårsuniformen.

Enligt en i dagpressen synlig notis komma brandmännen i Jönköping att successivt förses med den af Svenska Brandchefsföreningen å mötet i Stockholm förra året föreslagna uniformen. I Södertelje lär uniformen redan vara införd. Föröfrigt synes det gå trögt med förändringens genomförande och en del brandchefer synes icke hålla ha rätt klart för sig hvarom frågan handlar, utan tro, att det är fråga om ändring af klädernas snitt och tygets olika tjocklek. Så är det dock inte, utan frågan rör sig blott om införande af lika gradbeteckningar inom alla brandkårer och borttagande af en del onödiga prydnadssnören m. m.

Sveriges riksförbund af frivilliga brandkårer begär ytterligare statsunderstöd. I en motion i riksdagen anhaller riksförbundet af frivilliga brandkårer i en motiverad skrivelse om ett statsanslag för åren 1914—1919 af 25,000 kronor och att där af under år 1914 måtte utgå 5,000 kronor. Riksförbundet har förut under hvartera af åren 1912 och 1913 haft ett statsanslag af 2,500.

Svenska brandchefsföreningen anhaller hos k. m:t om ett årligt understöd på 5,000 kr. fr. o. m. 1914 för dess verksamhet och för utgifvande af förenings tidning »Tidskrift för brandväsendet».

Som bekant bidrager Städernas Allmänna Brandstodsbolag förut med 1,000 kr. årligen, hvarjämte för-

eningen själf bidrager med ett mindre belopp till sin tidning.

Herr William Söderlund, hvilken någon tid gjorde frivillig tjänst vid Göteborgs brandkår och för närvarande studerar brandväsendet i Chicago, har godhetsfullt lofvat skriva en serie artiklar i vår tidning om det amerikanska brandväsendet. Herr Söderlund är till yrket tidningsman, anställd vid Svenska Kuriren i Chicago, och son till skorstensfejaremästare Louis Söderlund i Göteborg.

Vi ha naturligtvis mottagit hans löfte med största tacksamhet.

Glimtar.

BRUK OCH MISSBRUK. Brandchefen önskar manskapet ett godt nytt år och håller med anledning där af ett verkigen storstildat tal, hvari han bl. a. på det allvarligaste varnar för *spritmissbruk*.

N:o 311 Pettersson (för sig själf):
— Missbruk! — Missbruk! Då ä väl endast om man spiller ut något dä, annars kan dä väl inte vara något missbruk.

DET FUNGERADE. En odalman från Helsingland promenerade härom aftonen på en gata i Sundsvall och fick därvid syn på ett brandskåp på en vägg. En sådan tingest hade vår gode man aldrig förut skadat, hvarför han beslutade att närmare undersöka dess mekanism. »Tryck på knappen!» stod det, och det gjorde han. Men det skulle det vetgerige helsingingen inte ha gjort, ty till sin häpnad fann han sig strax omgifven af både brandmän och poliser, hvilka senare utan vidare lade beslag på honom. Tillfrågad hvarför han alarmerade brandkåren, svarande han: »Ja skulle si öm då funschere». — Förmodligen kom mannen att finna experimentet skälligen dyrt, när vederbörande presenterade honom räkningen.

Den nyanställda, direkt från armén tagne brandsergeanten, försöker få in litet militarism bland brandkarlarna.

— Hörnu N:o 179! Gä och köp mej för 5 öre tobak!

N:o 179:
— Det skall ske sergeant.
N:o 179 kommer tillbaka lämnar tobaken och säger: Hvarsågod sergeant.
Brandsergeanten:
— Nä-ä, hur säger man?
N:o 179:
— Ja-ä, andra som jag har gått ärende åt ha alltid sagt: Tack så mycket.

